

РЕШЕНИЕ

№ 55

гр. См., 02.09.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – См., ВТОРИ ТЪРГОВСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и четвърти август през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Меденка М. Недкова

при участието на секретаря Недялка М. Кокудева
като разглежда докладваното от Меденка М. Недкова Търговско дело № 20215400900008 по описа за 2021 година

Производството е по иск с правно основание чл.415ал.1т.3 и ал.3 ГПК във връзка с чл.430ал.1 и 2 ТЗ във връзка с чл.60ал.2 ЗКИ.

ИЩЕЦЪТ "ЮРОБАНК Б." АД гр.София, ЕИК *****, представлявано от изпълнителния директор Д. Б. Ш. и прокуриста М. Ив. В., чрез пълномощника му адвокат Вл. П. от САК, е предявил срещу ответника Д. Р. Б., ЕГН ***** с адрес гр.См.,бул."Б."№70, иск с правно основание чл.422ал.1 ГПК- да се признае за установено спрямо длъжника Д. Р. Б., ЕГН *****, че вземането на „Юробанк Б.“ АД гр.София, ЕИК ***** за главница, договорни и наказателни лихви, към датата на подаване на заявление за издаване на заповед за незабавно изпълнение и изпълнителен лист, съществува в размерите, посочени в представеното на съда по ч.гр.д. №463/2020год. по описа на СРС извлечение от счетоводните книги, като сумите, които се претендират от банката са следните: **27 592.56евро**-непогасена главница, ведно със законната лихва от датата на подаване на заявлението до съда- 10.VI.2020год., **821.76евро**- договорна лихва /просрочена лихва за редовна главница/ за периода от 3.IV.2019год. до 21.XII.2019год., **1 044.17евро**- наказателна лихва /наказателна лихва върху просрочена главница, обезщетение за забава за просрочени плащания/ за периода от 3.IV.2019год. до 9.VI.2020год. и **152.55лв.** такси за периода от

14.XII.2016год. до 29.I.2018год., като му се присъдят съдебните разноси в заповедното и настоящето исковото производство.

Ищецът твърди, че на 22.VII.2008год. бил сключен договор за кредит №261/232/2008 Продукт Нов Алфа Кредит за покупка, строителство и ремонт между „Алфа банк-клон Б. КТЧ“, чийто правопреемник е „Юробанк Б.“ АД гр.София, като кредитодател и Ив. Г. Б., ЕГН *****, като кредитополучател и Д. Р. Б., ЕГН *****, като солидарен длъжник по кредита, за сумата 33 500 евро, със срок за погасяване на дълга- 324месеца, при фиксирана лихва в размер на 3.9% за първата година от срока по кредита, а за останалия период-лихвен процент в размер на 12 месечен Юробор плюс надбавка от 2%. Уговорени били следните такси в чл.5 от договора: 20лв. такса за разглеждане на документите за кредит, такса управление- 1% върху разрешенния размер на кредита, минимум 100 евро за първата година и 0.5% за останалия период, такса за предсрочно погасяване- 3% и такса за предоговаряне- 0.5%. Съгласно чл.6.2 от договора, погасяването на кредита се извършвало на 324 месечни анюитетни вноски, включващи главница и лихви. А съгласно чл.9 от договора, солидарният длъжник отговарял солидарно с кредитополучателя при условията на чл.121-127 ЗЗД. На 3.IX.2012год. бил подписан анекс№1 към договора за кредит, в чл.1.2 от който било уговорено, че лихвеният процент за редовна главница е в размер на 12 месечен Юробор плюс надбавка от 3.9%, като кредитът се издължавал на 330 месечни анюитетни вноски, включващи главница и лихви. В чл.4 от анекса било уговорено, че в случай на просрочие се заплаща наказателна лихва в размер на договорения лихвен процент за редовна главница плюс надбавка от 10%.

На 16.X.2019год. кредитополучателят Ив. Б. е починал. Поради неплащане на дължимите погасителни вноски по кредита, посочени в извлечението от счетоводните книги, Банката е обявила кредита за изцяло и предсрочно изискуем на основание чл.60ал.2 ЗКИ, за което е уведомила солидарния длъжник Д. Р. Б. чрез уведомление за предсрочна изискуемост, връчено и лично на 21.XII.2019год. от ЧСИ С. Д., с рег. №917 на КЧСИ. Банката се снабдила със заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл.417 ГПК №155/18.VI.2020год. и изпълнителен лист от 19.VI.2020год. по ч.гр.д.№463/2020год. по описа на СРС за сумата 27 592.56евро-главница, ведно със законната лихва върху сумата, считано от

датата на подаване на заявлението- 10.VI.2020год. до окончателното изплащане на вземането, договорна лихва в размер на 821.76евро за периода от 3.IV.2019год. до 21.XII.2019год., 1 044.17 евро наказателна лихва за периода от 3.IV.2019год. до 9.VI.2020год., както и направените по делото разноси- 1 152.32лв. ДТ и 1 673.09лв. адвокатско възнаграждение, срещу които суми длъжникът- ответник в настоящото производство е депозирал възражение и на банката е предоставена възможност да предяви иск за установяване на вземанията си.

С искова молба вх.№281/8.II.2021год. ищецът „Юробанк Б.“ АД гр.София, ЕИК ***** предявява иск за установяване на вземанията си по чл.422ал.1 ГПК в законоустановеният едномесечен срок. Но след влизане в сила на определение№63/11.II.2020год. по В.гр.д.№17/2021год. на См.ски окръжен съд, с което е отменено разпореждането за незабавно изпълнение, обективизирано в заповед№155/18.VI.2020год. по ч.гр.д. №463/2020год. на СРС, с която в полза на кредитора „Юробанк Б.“ АД гр.София е издадена заповед за незабавно изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл.417 ГПК срещу длъжника Д. Р. Б., като вместо това е постановено, че се отхвърля като неоснователно заявление вх. №4941/2.VI.2020год. на кредитора „Юробанк Б.“ АД гр.София за издаване на заповед за незабавно изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл.417 ГПК срещу длъжника Д. Р. Б. за процесните суми, и се обезсилва издаденият въз основа на заповед за незабавно изпълнение на парично задължение по чл.417 ГПК №155/18.VI.2020год. по ч.гр.д. №463/2020год. на СРС изпълнителен лист за процесните суми срещу Д. Р. Б., на основание чл.415ал.1т.3 ГПК във връзка с чл.415ал.3 ГПК по молба на ищеца „Юробанк Б.“ АД гр.София, См.ският окръжен съд е допуснал изменение на предявения иск от установителен в осъдителен, като ищецът моли См.ският окръжен съд да постанови решение, с което да осъди ответницата Д. Р. Б., ЕГН ***** да му заплати следните суми: 27 592.56 евро- непогасена главница по договор за кредит№261/232/2008 Продукт Нов Алфа кредит за покупка, строителство и ремонт от 22.VII.2008год. и анекс№1/3.IX.2012год., който е обявен за предсрочно изискуем на 21.XII.2019год., ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на заявление по чл.417 ГПК в СРС- 10.VI.2020год. до окончателното и изплащане, 821.76 евро- договорна лихва /просрочена лихва по редовна

главница/ за периода от 3.IV.2019год. до 21.XII.2019год. /датата на обявяване на предсрочната изискуемост на кредита/, 1 044.17евро- наказателна лихва /наказателна лихва върху просрочена главница, обезщетение за просрочени плащания/ за периода от 3.IV.2019год. до 9.VI.2020год. и 155.55лв. такси, дължими за периода от 14.XII.2016год. до 29.I.2018год., както и съдебните разноски в заповедното производство и настоящето исково производство, съгласно списъка по чл.80 ГПК.

ОТВЕТНИКЪТ Д. Р. Б., ЕГН ***** с адрес гр.См., бул.“Б.“№70, чрез пълномощника и адв. В. Р., подава отговор вх. №841/9.IV.2021год. на исковата молба . Ответницата оспорва предявения иск по чл.422ал.1 ГПК, като неоснователен и недоказан. Оспорва като неоснователен и недоказан и изменения иск с правно основание чл.430ал.1 и 2 ТЗ във връзка с чл.60ал.2 ЗКИ и чл.415ал.1т.3 и ал.3 ГПК. Признава, че Договор за кредит№261/232/2008год. продукт Нов Алфа Кредит за покупка, строителство и ремонт, е сключен на 22.VII.2008год. между покойния Ив. Г. Б., починал на 16.X.2019год., в качеството му на кредитополучател и Д. Р. Б., в качеството и на солидарен длъжник, от една страна и „Алфа Банк- клон Б.“ АД гр.София, от друга страна като кредитор, с правоприемник „Юробанк Б.“ АД гр.София. Признава, че с договора е отпуснат и усвоен кредит в размер на 33 500 евро. Но сочи, че претендираните от банката суми са формирани въз основа на неравноправни и поради това нищожни клаузи, които не са породили действие между страните.

Ответницата твърди, че неправилно е изчислен и размера на претендираната сума, в т.ч. заради формирането на дълга въз основа на нищожни клаузи, както и нерегламентирани едностранни увеличения от страна на банката. Осчетоводявани са погашения на дълга в размери, които дори не отговарят на заложените в договора условия, респ. не е зачитано намалението на компонент формиращ месечната вноска. Начислявани са лихви върху преоформена от други лихви главница, което е друго основание да се приеме нищожност на договора и анекса, дал основание за формиране на сумата по иска. Видно от Договора, предоставена е в заем сума от 33 500 евро /чл.1/ със срок за връщане от 324 месеца или 27 години /чл.2/. Въпреки плащането на вноските по кредита в продължение на повече от дванадесет години, дългът не е променен и е останал все същия- колкото е бил усвоен, което само по себе си, при липсващ, неподписан между страните погасителен

план, поставя съмнение за злоупотреба с право и некоректно определяне на дълга и претендирания остатък. Така от договора е видно, че първоначално е договорен лихвен процент- годишна лихва за първата година от срока на кредита- фиксирана лихва в размер на 3.9%, а за останалия период на погасяване на кредита е уговорен плаващ лихвен процент в размер на дванадесет месечен Юробор плюс надбавка от 2%. В същото време в чл.1.2.от Анекс №1 е посочено, че „договореният лихвен процент върху ползвания кредит не се променя, като за усвоените суми по кредита кредитополучателят ще заплаща на банката годишна лихва в размер на 12 месечен ЮРОБОР плюс надбавка от 3.9 %“. Т.е. уговаря се, че надбавката не се променя, а на практика е променена едностранно, защото с основния договор /чл.4.1/ тя е била 3.9% само за първата година, а за следващите и до края на срока трябвало да е 12 месечен Юробор плюс надбавка 2%. Или банката, за времето след първата година от сключването на договора, едностранно е увеличила лихвата с компонент от 3,9% вместо с уговорения 2% или е направила заблуждаващо завишение чрез анекса. Вярно е по-скоро, че месечната вноска е оставала все същата, такава каквато е била в началото на сключване на договора, въпреки че банката е поела задължението след изтичане на първата година да намали надбавката от 3,9% на 2%.

Според ответницата едностранните увеличения на лихвените проценти, представляващи цена на кредита, е възможно банката да е оправдала със следните нищожни клаузи, които не следва да се прилагат, заради противоречието им със закона, а именно: С чл.9 и 10 от основния договор, кредитополучателят и солидарния длъжник приемат правилата на Общите условия, които са и неразделна негова част, но спрямо които е предвидена възможност да се променят едностранно от банката, а потребителят е длъжен да се информира за тях. Не е предвидена в тази хипотеза възможност, кредитополучателя да може да прекрати договора си. В противоречие със закона, с чл.13 от ОУ е предвидена възможност, Банката едностранно да променя договорения лихвен процент във всеки един от следните случаи: 1.При съществени изменения в икономическата ситуация в страната или чужбина и/или промени в българското законодателство, които правят неизгодна за Банката кредитната сделка, предмет на настоящия договор; 2.В случай на увеличение е повече от 50% на цената на паричния ресурс, която Банката заплаща за рефинансирането си на междубанковия

пазар в сравнение е цената на ресурса към момента на подписване на този договор. Съгласно чл.13.1 от ОУ, с подписа си кредитополучателят се съгласява измененията на лихвените проценти на основание чл.13т.1 и т.2 да се отразяват едностранно от Банката в погасителния план и да се считат за приложими от деня на изменението в плана. В същото време в основаният договор се сочи /чл.6.2/, че погасяването се извършва на вноски, съгласно погасителен план, но който план се изготвя от банката и се предоставя едва след усвояването на кредита или /иначе казано при свършен факт, без първоначално информиране, а от тук и съгласие/. На следващо място, в чл.1 от подписаният през 2012г. Анекс №1, е предвидено, че считано от 3.IX.2012год. към редовната и просрочена главница 31 331,37евро се прибавя вземането на банката по договора за кредит, включващо лихва върху редовна главница, просрочена лихва, наказателна лихва върху просрочена главница и годишна такса за управление. Колко е тази сума всъщност така и не става ясно от договора, не е посочено нито размер, нито за кои периоди или как е формирана. Погасителен план също не е изготвен, не е представен на кредитополучателя, не се представя и сега с исковата молба. Наред е с тази неяснота, с анекса вземането за изтекли лихви, е променено на главница, върху която се начисляват отново лихви. За това ответницата счита, че е налице е анатоцизъм, което води до нищожност на Анекса или споразумението за служебно преоформяне на дълга на основание чл.26,ал.1пр.1 ЗЗД във връзка е чл.10ал.3 ЗЗД /в този смисъл е Решение№66/29.VII.2019год. по т.д. №1504/2018год. на II т.о на ВКС/. В цитираната практика се приема, че уговорките в сключените допълнителни споразумения, по които страна е физическо лице-потребител, за увеличаване на главницата чрез прибавяне на изтекли лихви и начисляване върху тях на възнаградителни лихви, са нищожни на основание чл.26ал.4 във връзка е чл.10ал.3 ЗЗД, тъй като е налице анатоцизъм, доколкото Наредба№9/3.IV.2008год. /отм./ или друга наредба на БНБ не предвижда възможност за олихвяване на изтекли лихви.

Ответницата сочи и друг порок при прилагането от банката на лихвените условия, сочещ на неравноправност, от тук и на лишено от правно основание осчетоводяване на постъпващите суми. Компонента EUROBOR бележи драстичен спад след 2009год. Но това намаление не е прилагано в по-ниските му величини, защото банката е имала право, съответно и на

основание чл.13 от Общите условия по-горе е прилагала увеличаване на вноските, обратното- не е прилагала намалението. Ето защо ответницата счита горепосочените клаузи за неравноправни по смисъла на ЗЗП. Уговорките относно промяната /увеличаването/ на лихвата по кредита са неясни и неразбираеми и противоречат освен на общия Закон за защита на потребителя и на специалния- Закон за кредитните институции- чл.58ал1. След 2009год. е налице спадане на индексът EUROBOR, но въпреки това Банката единствено е вдигала лихвата по кредита, а никога не е намалявала месечното задължение. Изменения в икономическата ситуация в страната или чужбина, визирани в чл.13 от Общите условия се определят именно въз основа на посочения в договора индекс ЮРИБОР. Тези неравноправни клаузи позволяват на Банката да прави промяна в лихвата, само ако посочените в този текст обстоятелства станат неизгодни за Банката, а не е бил защитен интереса на ответницата и покойният ѝ съпруг като кредитополучател, поради което цитираните клаузи са неравноправни, нищожни и не пораждат правно действие.

Съгласно чл.4.1.изр. второ „наказателните лихви за просрочие и при предсрочна изискуемост, са определени с Общите условия“. В чл.12 на Общите условия е предвидено „в случай на забава на погасителна вноска и/или лихва по кредита, кредитополучателят да заплаща наказателна лихва, равна на лихвения процент, договорен между страните в договора, за български лева- плюс надбавка от 10 %, а за валута- плюс надбавка от 2,5%“. Тези условия са действали през 2008год., когато е сключен договора за кредит, но с Анекса от 2012год., въпреки, че с процесния договор е отпуснат кредит в чуждестранна валута, се предвижда надбавка за наказателната лихва като за кредит в български лева-10% пункта. И оттук се пораждат няколко проблема, ощетяващи кредитополучателя и водещи до незаконосъобразно начисляване на задълженията: Размер на наказателната лихва в самия договор за кредит през 2008год. не е договорен изрично и поради това се дава възможност банката да изменя с Общите си условия и Тарифите си едностранно наказателната лихва, която съответно е увеличавана и е прилаган по-висок процент на наказателна лихва. Първоначално предвиденото обезщетение и то само в Общите условия, е договорения лихвен процент + надбавка 2,50% годишно, а с Анекса е променен на +10% надбавка. Това завишаване е необосновано, незаконосъобразно и прекомерно. Освен това

доколкото в лихвата участва „договорен лихвен процент“, а е променлива, но не и променяна от банката величина, то начисленията на такава лихва са неправомерни и на друго основание. Незаконосъобразно е и начисляването на лихва върху лихва, при положение, че страната, която я дължи не е търговец-това обаче е направила банката и при подписването на анекса. При забавяне на вноската /главница и/или лихва/ Банката неправомерно е начислявала върху цялото остатъчно задължение наказателна лихва, т.е. не само върху забавеният остатък. Ето защо ответницата счита, че такава се дължи само и единствено върху размера на закъснялата вноска и то изчислено за времето на забава. Ответницата сочи, че липсват съществени договорки в процесния договор, задължително изискуеми по чл.6, чл.7т.4-14, чл.8ал.1, чл.9ал.1 и чл.10 от Закона за потребителският кредит, в редакцията му към момента на сключване на процесния договор, поради което прави възражение, че процесният договор за банков кредит е изцяло недействителен. Ответницата има качеството на потребител по смисъла на §13т.1 от ПРЗЗП и като кредитополучател се ползва от защитата на ЗПП, в частта касаеща регламентацията на неравноправните клаузи в потребителските договори, въвеждащи разпоредбите на Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5.IV.1993год. Освен това ответницата твърди, че е извършвала плащания, без да бъде уведомена от страна на банката, че кредитът е бил обявен за предсрочно изискуем. След депозиране на заявлението по чл.417 ГПК, ответницата е заплатила суми в общ размер на 4 440лв. Ето защо моли съда с тази сума да намали размера на дължимите суми. Претендира за съдебните разноски по делото, съгласно списъка по чл.80 ГПК, и моли на пълномощника и адв. В. Р. да се присъди адвокатско възнаграждение на основание чл.38 от ЗА.

ТРЕТОТО ЛИЦЕ ПОМАГАЧ „С.Г. ГРУП“ ЕАД гр.София, ЕИК***** , представлявано от изпълнителния директор Ю. Б. Ц., който е цесионер, на когото вземането по процесния договор за кредит№261/232/2008 от 22.VII.2008год. и анекс№1/3.IX.2012год. към него, е прехвърлено с договор за прехвърляне на вземания /цесия/ от 30.VI.2021год., сключен с цедента „Юробанк Б.“ АД гр.София- редовно призован, не взема становище по предявения иск.

См.ският окръжен съд като взе предвид изложеното в исковата молба от ищеца и неговият пълномощник адв. Вл. П., становището

на ответницата и нейният пълномощник адв. В. Р., обсъди събраните по делото писмени доказателства и заключението на ССЧЕ, в тяхната съвкупност и поотделно, на основание чл.235 ГПК, направи следните фактически и правни изводи:

Безспорно се установи по делото, а и ответницата признава този факт, че на 22.VII.2008год. е сключен договор за кредит №261/232/2008, Продукт Нов Алфа кредит за покупка, строителство и ремонт между „Алфа Банк- клон Б.“ КЧТ, ЕИК *****, като кредитор /чийто правоприменник е „Юробанк Б.“ АД гр.София, ЕИК *****, съгласно договор за прехвърляне на търговско предприятие от 29.II.2016год., с нотариална заверка на подписите рег.№1169/29.II.2016год. на нотариус Св. Кр., с рег.№526 по РНК/, Ив. Г. Б., ЕГН *****, като кредитополучател и Д. Р. Б., ЕГН *****, като съдлъжник, с предмет- кредит в размер на 33 500евро, предоставен с цел- 7 670евро за покупка на недвижим имот- апартамент№13 в гр.См., бул.“Б.“ №88, бл.15, вх.Б, ет.4, ведно с прилежащо избено помещение с полезна площ 6.17кв.м., и със съответните идеални части от правото на собственост върху общите части на сградата и правото на строеж върху мястото и 25 830евро за доплащане на апартамента и освежаване без разходооправдателни документи. Срокът за издължаване на кредита е 324 месеца. Кредитът се погасява с месечни анюитетни вноски /главница и лихви/, съгласно погасителен план, който е неразделна част от договора, който се съставя от банката и се предоставя на кредитополучателя след усвояването на кредита /погасителния план не е представен като доказателство по делото/.

Съгласно чл.4.1 от договора, годишният лихвен процент /ГЛП/ върху редовна главница се формира, както следва: за първата година от срока на договора- фиксирана лихва в размер на 3.9%, а за останалия период от погасяване на кредита- плаващ лихвен процент в размер на 12 месечен Юробор плюс надбавка от 2%.

Съгласно чл.4.2 от договора, наказателна лихва за просрочие и при предсрочна изискуемост се начислява съгласно Общите условия на банката. Съгласно чл.12 от ОУ, в случай на забавяне на плащане на погасителна вноска и/или лихва по кредита, кредитополучателят заплаща наказателна лихва равна на лихвения процент, договорен между страните в

съответния индивидуален договор и/или анексите към него, увеличен за кредити в чуждестранна валута с надбавка от 2.5% годишно, а за кредити в българска валута- с надбавка от 10% годишно.

В чл.5 са договорени следните такси по кредита: 20лв. такса за разглеждане на документите за кредит, такса за управление и обработка на кредита- за първата година от срока на договора- 1% върху размера на разрешения кредит, минимум 100евро, платима при подписване на договора, за останалия период от срока на договора- 0.5% върху остатъчния размер на разрешения кредит, минимум 10евро, платима по уговорения начин, такса за предсрочно погасяване- 3% върху предплатения размер на кредита, приложим през първите пет години от отпускане на кредита, такса за предоговаряне на условията на кредита- 0.5% върху остатъка от кредита.

За обезпечаване на кредита, кредитополучателят Ив. Б. е учредил първа по ред ипотека върху закупения недвижим имот.

А съгласно чл.9 от договора, солидарният длъжник Д. Р. Б. отговаря солидарно с кредитополучателя при условията на чл.121-127 ЗЗД.

Съгласно чл.29т.2 от ОУ във връзка с чл.28т.1 от ОУ банката има право да обяви неизплатения остатък от кредита за предсрочно изискуем, в това число и всички дължими такси, комисионни и други разноси, при просрочие в пълното или частично плащане на която и да е погасителна вноска по кредита- главница и/или лихви, такси, комисионни, в сроковете за плащане, определени в сключения договор.

Представени са и Общите условия /ОУ/ на „Алфа банк- клон Б.“ АД за предоставяне на Алфа ипотечен кредит за покупка и строителство и Алфа кредит ремонт за реконструкция, ремонт или други нужди, които са неразделна част от процесния договор и са подписани от страните по него. Съгласно чл.13 от ОУ, кредитополучателят се съгласява Банката едностранно да променя договорения лихвен процент във всеки един от следните случаи: 1. При съществени изменения в икономическата ситуация в страната или чужбина и/или промени в българското законодателство, които правят неизгодна за Банката кредитната сделка, 2. В случай на увеличение с повече от 50% на цената на паричния ресурс, която Банката заплаща за рефинансирането си на междубанковия пазар в сравнение с цената на ресурса към момента на подписване на договора за кредит. Кредитополучателят

/чл.13т.1 / дава своето съгласие измененията на лихвените проценти на основание чл.13т.1 и 2 да се отразяват едностранно от Банката в погасителния план и да се считат за приложими от деня на изменението на плана. В случай на неприемане на увеличението от страна на кредитополучателя, изразено в писмена форма, остатъкът от кредита става предсрочно изискуем, като кредитополучателят се задължава в 30дневен срок, считано от датата на получаване от Банката на уведомлението за неприемане на новите условия, да погаси всички дължими от него на основание сключения договор суми. Съгласно чл.14т.2 от ОУ погасителният план, при договорен плаващ лихвен процент, подлежи на актуализация от страна на Банката в началото на всяка следваща календарна година, както и на допълнителна актуализация в рамките на всяка отделна календарна година- по преценка на Банката, ако са налице резки изменения в приложимите лихвени проценти. Кредитополучателят дава съгласие, с подписването на ОУ, Банката едностранно да извършва промяна на погасителния план в случаите, предвидени в ОУ и договора. Кредитополучателят се задължава да се яви в Банката в началото на всяка календарна година, за да получи актуалния погасителен план.

Безспорно се установи по делото, че на 3.IX.2012год. е сключен анекс№1 към договора за кредит №261-232/2008 между кредитора „Алфа банк- клон Б.“ АД гр.София, ЕИК*****, кредитополучателя Ив. Г. Б., ЕГН ***** и солидарния длъжник Д. Р. Б., ЕГН *****, съгласно който считано от 3.IX.2012год. към редовната и просрочена главница /в общ размер на 31 188.98евро/ се прибавя вземането на банката по договора за кредит, включващо лихва върху редовна главница, просрочена лихва, наказателна лихва върху просрочена главница и годишна такса за управление за 2012год. Новата главница е в размер на 32 104.38евро. Съгласно чл.1.2 от анекса, договореният лихвен процент върху ползвания кредит не се променя, като за усвоените суми по кредита, кредитополучателят ще заплаща на Банката годишна лихва в размер на 12 месечен Юробор плюс надбавка 3.9%. Срокът за погасяване на кредита е до 3.IX.2040год., включващ 6 месечен гратисен период, през който се заплащат само лихвите. Погасяването на кредита се извършва на 330 равни месечни анюитетни вноски, включващи главница и лихви, съгласно погасителния план, който е неразделна част от анекса. Погасителният план се актуализира от Банката и

влиза в сила, независимо дали същият е получен от кредитополучателя. Съгласно чл.4 в случай на просрочие в издължаването на която и да е погасителна вноска, дължима съгласно чл.1 от анекса, както и при неплащане в срок на каквито и да е договорни такси, комисионни или разноски, дължими съгласно договора за кредит, кредитополучателят заплаща върху непогасените в срок суми за времето на забавата обезщетение за забава в размер на сбора от договорната лихва и надбавка 10%.

Безспорно е по делото, че кредитополучателят Ив. Г. Б., ЕГН ***** е починал на 16.X.2019год. /установява се и от представеното удостоверение за наследници изх.№ГРАО004036/23.X.2019год., издадено от община См./.

С покана-уведомление за предсрочна изискуемост, връчена чрез ЧСИ С. Д., с рег.№917 на КЧСИ, „Юробанк Б.“ АД гр.София, ЕИК ***** е уведомило ответницата Д. Р. Б., че са прекратени плащанията по кредита, и не са платени 13 броя вноски за главница и 12 броя вноски за лихви на договорените дати на плащане, поради което и на основание чл.60ал.2 ЗКИ обявява за изцяло предсрочно изискуем, преди срока за погасяване на кредита по договор за кредит№261/232/2008 Продукт Нов Алфа кредит за покупка, строителство и ремонт от 22.VII.2008год. и анекс№1/3.IX.2012год. към него. На кредитополучателя е определен 7дневен срок за доброволно плащане на задълженията по кредита, общо в размер на 29 292.00евро и 78.68лв. към 6.XII.2019год. Поканата-уведомление за предсрочна изискуемост на кредита е връчена лично на ответницата Д. Р. Б. на 21.XII.2019год. срещу разписка.

Ищецът е пристъпил към принудително събиране на вземанията си по договора за банков ипотечен кредит, като е подал заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл.417 ГПК вх.№4941/12.VI.2020год. до СРС. Издадена е заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл.417 ГПК №155/18.VI.2020год. по ч.гр.д.№463/2020год. на СРС, с която длъжникът Д. Р. Б., ЕГН ***** е осъдена да заплати на „Юробанк Б.“ АД гр.София, ЕИК ***** следните суми: 27 592.56евро-главница по договор за кредит №261/232/2008 Продукт Нов Алфа кредит да покупка, строителство и ремонт от 22.VII.2008год., изменен с анекс№1/3.IX.2012год., ведно със законната лихва върху нея, считано от

10.VI.2020год. до окончателното изплащане на вземането, договорна лихва в размер на 821.76евро за периода от 3.IV.2019год. до 21.XII.2019год., 1 044.17евро наказателна лихва за периода 3.IV.2019год. до 9.VI.2020год., както и направените по делото разноси в размер на 1 152.32лв. ДТ и 1 673.09лв. адвокатско възнаграждение. Издаден е изпълнителен лист на 19.VI.2020год. по заповедта за изпълнение, въз основа на който е образувано изп.д.№376/2020год. по описа на ЧСИ С. Д., с рег.№917 на КЧСИ.

Ответницата Д.Б., чрез пълномощника и адв. В. Р., е подала възражение вх.№608075/15.XII.2020год. срещу издадената заповед за изпълнение, ето защо с разпореждане№602359/18.XII.2020год. по ч.гр.д. №463/2020год. на СРС е дадено указание на заявителя „Юробанк Б.“ АД гр.София да подаде иск за установяване на вземането му. Поради което за ищеца е налице правен интерес от предявяване на иска по чл.422ал.1 ГПК за установяване на вземането му. Искът по чл.422ал.1 ГПК е подаден в СОС на 8.II.2021год., в едномесечния срок след получаване от ищеца на разпореждането на СРС на 8.I.2021год., поради което е процесуално допустим.

С определение№63/11.II.2021год. по В.гр.д.№17/2021год. на См.ски окръжен съд е отменено разпореждането за незабавно изпълнение, обективизирано в заповед№155/18.VI.2020год. по ч.гр.д.№463/2020год. на СРС, с която в полза на кредитора „Юробанк Б.“ АД гр.София е издадена заповед за незабавно изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл.417 ГПК срещу длъжника Д. Р. Б., като вместо това е постановено, че се отхвърля като неоснователно заявление вх.№4941/2.VI.2020год. на кредитора „Юробанк Б.“ АД гр.София за издаване на заповед за незабавно изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл.417 ГПК срещу длъжника Д. Р. Б. за процесните суми, и се обезсилва издаденият въз основа на заповед за незабавно изпълнение на парично задължение по чл.417 ГПК №155/18.VI.2020год. по ч.гр.д.№463/2020год. на СРС изпълнителен лист за процесните суми срещу Д. Р. Б.,. Ето защо с молба вх.№1777/2.VII.2021год. ищецът „Юробанк Б.“ АД гр.София е поискал от съда да допусне изменение на предявения иск по чл.422ал.1 ГПК от установителен в осъдителен, на основание чл.415ал.3 ГПК във връзка с чл.415ал.1т.3 ГПК. С протоколно определение от 6.VII.2022год. по т.д.№8/2021год. на СОС е допуснато изменение на предявения установителен иск по чл.422ал.1 ГПК в осъдителен

иск с правно основание чл.430ал.1 и 2 ТЗ във връзка с чл.60ал.2 ЗКИ за процесните суми.

Ответницата Д. Р. Б. представя като доказателства по делото платежни нареждания, от които се установява, че в периода от 15.VII.2019год. до 30.X.2020год. е внесла сумата 1 683.22евро за погасяване на кредита, от които 918.12евро са платени преди подаване за заявлението по чл.417 ГПК в съда на 12.VI.2020год., а 765.10евро са платени след тази дата.

Вещото лице по назначената ССЧЕ Е.К. в първоначалното си заключение твърди, че по силата на сключения на 22.VII.2008год. договор за кредит №261/232/2008 между „Алфа банк- клон Б.“ АД, чийто правопреемник е „Юробанк Б.“ АД гр.София, като кредитор, кредитополучателя Ив. Г. Б. и солидарния длъжник Д. Р. Б., Банката е предоставила на клиентите си кредит в размер на 33 500евро, за срок от 324 месеца. Договорен е годишен лихвен процент, изчисляван върху редовна главница по кредита, в размер на 3.9% за първата година, а за останалия период лихвения процент се формира като сбор от 12 месечен Юробор плюс договорна надбавка 2%. При забавено плащане и при предсрочна изискуемост, кредитополучателят дължи наказателна лихва, съгласно ОУ. В чл.12 от ОУ е регламентирано в случай на забавено плащане на погасителна вноска и/или лихва по кредита, кредитополучателят заплаща наказателна лихва равна на договорения лихвен процент между страните в съответния индивидуален договор и/или анексите към него плюс надбавка от 2.5% за кредити в чужда валута, какъвто е процесния кредит. Банката е събираща и такса за управление в размер на 1% върху размера на разрешения кредит, платима при първото усвояване на кредита през първата година и 0.5% върху остатъчния размер на разрешения кредит, платима до края на първата работна седмица на месец юли за всяка календарна година. Договорена е еднократна административна такса в размер на 20лв, и такса при предоговаряне на условията на кредита в размер на 0.5% върху остатъка от кредита. В анекс№1/3.IX.2012год. към договор за кредит№261/232/2008 е договорена годишна лихва в размер на 12 месечен Юробор плюс надбавка от 3.9%, и че погасяването на кредита се извършва на 330 месечни анюитетни вноски. При забава в плащането се дължи обезщетение в размер на сбора от договорената лихва плюс надбавка 10%. Вещото лице твърди, че съгласно предоставените

и от банката справки и приложенияте към делото документи, кредитополучателят и солидарният длъжник са извършили погасителни вноски в общ размер на 23 645.70евро, от които 765.10евро са платени след 12.VI.2020год. /датата на подаване на заявлението по чл.417 ГПК в съда/. Размерът на дължимите суми за главница, лихви и разноски по процесния договор за кредит и анекс№1/3.IX.2012год. към него, към 12.VI.2020год., съгласно изчисленията на банката-ищец, е както следва: 27 594.03евро главница /таблица 1, колона 9/, 420.08евро лихва върху редовен дълг за периода от 3.IV.2019год. до 21.XII.2019год. /таблица 1, колона 6/ и наказателна лихва върху просрочена главница към 12.VI.2020год. 1 068.23евро /таблица 1, колона 12/. Към датата на подаване на заявлението по чл.417 ГПК в съда- 12.VI.2020год., по договор за кредит №261/232/2008 от 22.VII.2008год. са допуснати забавяния в плащането на месечни погасителни вноски с общ размер 2 229.21евро, от които 740.90евро- просрочена главница, 420.08евро- просрочена договорна лихва и 1 068.23евро- наказателна лихва върху просрочена главница към 12.VI.2020год. Вещото лице твърди, че с извършените от кредитополучателя и солидарния длъжник плащания на погасителни вноски, като се имат предвид само условията на първоначалния договор за кредит№261/232/2008год., сключен на 22.VII.2008год., и като се отчете намалението, респективно увеличението на Юробора, в срока на действие на този първоначален договор, а в последствие и сключения анекс№1/3.IX.2012год., се разпределят както следва: Вариант 1: в колона 5, вариант 1, начислената договорна лихва върху остатъка от главницата за съответния период и при договорна лихва в размер на 12 месечен Юробор и надбавка 2% /подробно посочена във вариант1, колона 3/, извършените погасителни вноски са разпределени за дължимата договорна лихва за съответния период и с остатъка е погасявано задължение, както следва: 13 530.90евро- главница /вариант 1, колона 9/, 8 446.16евро- лихва върху редовен дълг за периода /вариант 1, колона 6/, 765.10евро- лихва върху просрочена главница /вариант 1, колона 12/ и 138.44евро такси /вариант 1, колона 15/. Вариант 2: начислена е договорната лихва върху остатъка от главницата за съответния период, при лихва в размер на 12 месечен Юробор и надбавка 3.9%, съгласно анекс№1/3.IX.2012год. към договора за кредит, като съответно са погасени: 9 526.96евро главница /вариант 2, колона 9/, 12 450.10евро- лихва върху редовен дълг за периода /вариант 2, колона 6/,

765.10евро- лихва върху просрочена главница /вариант 2, колона 12/, 138.44евро такси /вариант 2, колона 15/. Посочената като задължение сума в чл.1 от анекс№1/3.IX.2012год. е формирана както следва: 31 046.59евро главница, 142.39евро-просрочена главница, 158.20евро-договорна лихва, 611.57евро-просрочена договорна лихва и 3.24евро-наказателна лихва върху просрочена главница към 3.IX.2012год. Договорът за кредит е обявен за предсрочно изискуем на 21.XII.2019год. След тази дата ответницата Д.Б. е извършила плащане за погасяване на вноски в общ размер на 1 683.22евро, от които 918.12евро, извършени преди 12.VI.2020год. и 765.10евро, извършени след 12.VI.2020год. С платените суми към 12.VI.2020год. банката е погасила 459.06евро главница, 288.72евро договорна лихва, 22.24евро имуществена застраховка и 148.10евро такси и разноски. Вещото лице твърди, че като се вземат предвид само клаузите на първоначално сключения договор за кредит от 22.VII.2008год., и начислените съгласно тях дължими главница, договорни лихви и наказателни лихви, и плащанията, направени от кредитополучателя и солидарния длъжник, размерът на задължението по процесния договор към 21.XII.2019год. е за главница 19 969.10евро /вариант 1, колона 2 към 21.XII.2019год./. Направените след 12.VI.2020год. плащания от ответницата, в общ размер на 765.10евро не са взети предвид от вещото лице при изчисляване на задължението. Вещото лице твърди, че анюитетната вноска включва главница и лихва и е в един и същи размер. Във вариант 1, в който дължимата главница и договорни лихви са изчислени само по първоначално сключения договор от 22.VII.2008год., се установява, че с направените от кредитополучателя и солидарния длъжник парични вноски са били редовно погасявани дължимите договорни лихви и главница до 21.XII.2019год. /датата на обявяване на предсрочната изискуемост на кредита по процесния договор/. Остава да се дължи само главница в размер на 19 969.10евро, която е с ненастъпил падеж към 21.XII.2019год.. Няма просрочени задължения за договорни лихви и главница, ако с направените от кредитополучателя и солидарния длъжник парични вноски са погасявани дължимите анюитетни вноски, съгласно клаузите на първоначалния договор от 22.VII.2008год. Втори вариант е изготвен от вещото лице, съгласно клаузите на анекс№1/3.IX.2012год. към договора за кредит. Съгласно този вариант, към 21.XII.2019год., дължимата главница е в размер на 23 973.04евро, не се дължи договорна лихва, а наказателната лихва е в размер на 373.61евро, дължима за

периода от 21.XII.2019год. до 12.VI.2020год. Договорни лихви не се дължат и по двата варианта, защото с направените от кредитополучателя и солидарния длъжник вноски, първо са погасявани задълженията за договорна лихва и с остатъка се е погасявала дължимата главница. А наказателна лихва е начислена за периода от 21.XII.2019год. до 12.VI.2020год. Вещото лице е сравнило дължимата договорна лихва, като е отчело изменението на 12 месечния Юробор за периода от 22.VII.2008год. до 21.XII.2019год. и надбавка от 2%, съответно с надбавка от 3.9%, съгласно анекс№1/3.IX.2012год. и е установило, че банката не е прилагала правилно договорната клауза и е осчетоводявала по-големи суми за дължими лихви. По изчисленията на банката, просрочените вноски са от месец януари 2019год. Но по изчисленията на вещото лице, като се вземе предвид изменението на 12 месечния Юробор за периода и дължимата надбавка от 2%, то няма просрочени суми за главница и договорни лихви. Установила е, че Банката неправилно е прилагала изменението на 12 месечния Юробор за процесния период на действие на договора.

В допълнителното си заключение вещото лице Е.К. твърди, че посочената като главница в погасителния план към анекс№1/3.IX.2012год. на процесния договор за кредит сума от 31 104.38евро е формирана, както следва: 31 331.37евро, в т.ч. 31 188.98евро непогасена главница, в т.ч. 142.39евро просрочена главница и 142.39евро просрочена главница, включена втори път, 158.20евро договорна лихва, 611.57евро- просрочена договорна лихва и 3.24евро дължима наказателна лихва. Размерът на законната лихва върху неизплатената главница по вариант 1 от първоначалното заключение, считано от датата на обявяване на предсрочната изискуемост на кредита 21.XII.2019год. до датата на подаване на заявлението по чл.417 ГПК в съда- 12.VI.2020год., е 915.25евро. Намалена със внесената от ответницата след 12.VI.2020год. сума от 765.10евро, размерът на законната лихва върху дължимата главница по кредита, за периода от 21.XII.2019год. до 12.VI.2020год., е 150.15евро. Размерът на законната лихва върху неизплатената главница по вариант 2 от първоначалното заключение, за периода от 21.XII.2019год. до 12.VI.2020год., е 1 098.76евро, намален със сумата 765.10евро, внесена от ответницата след 12.VI.2020год., дължимата законна лихва е в размер на 333.66евро. В погасителния план към анекс№1/3.IX.2012год. на процесния договор за кредит от 22.VII.2008год.,

новосформираната главница е в размер на 32 104.38евро и в нея са включени: дължима, непогасена главница по кредита, просрочена договорна лихва и дължима наказателна лихва, като върху новата главница са се начислявали от банката дължимите лихви по анекс№1. Вещото лице твърди, че в първоначалното му заключение, варианти 1 и 2, е начислявала лихва само върху получената главница от 33 500евро.

Съдът възприема заключенията на вещото лице по ССЧЕ изцяло, като компетентно и обективно изготвени, както и неоспорени от страните по настоящето дело.

При така установената фактическа обстановка, която е безспорна, съдът направи следните правни изводи:

Предявен е иск с правно основание чл.430ал.1 и 2 ТЗ във връзка с чл.60ал.2 ЗКИ във връзка с чл.415ал.1т.3 и ал.3 ГПК-да се осъди ответницата Д. Р. Б., ЕГН ***** да заплати ищеца „Юробанк Б.“ АД гр.София, ЕИК ***** следните суми: 27 592.56 евро- непогасена главница по договор за кредит№261/232/2008 Продукт Нов Алфа кредит за покупка, строителство и ремонт от 22.VII.2008год. и анекс№1/3.IX.2012год., който е обявен за предсрочно изискуем на 21.XII.2019год., ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на заявление по чл.417 ГПК в СРС- 10.VI.2020год. до окончателното и изплащане, 821.76 евро- договорна лихва /просрочена лихва по редовна главница/ за периода от 3.IV.2019год. до 21.XII.2019год. /датата на обявяване на предсрочната изискуемост на кредита/, 1 044.17евро- наказателна лихва /наказателна лихва върху просрочена главница, обезщетение за просрочени плащания/ за периода от 3.IV.2019год. до 9.VI.2020год. и 155.55лв. такси, дължими за периода от 14.XII.2016год. до 29.I.2018год..

Ответницата прави правоизключващи възражения, като твърди, че претендираните от Банката суми на договорно основание не се дължат, защото договорът за кредит №261/232/2008 Продукт Нов Алфа кредит за покупка, строителство и ремонт от 22.VII.2008год. и ОУ на „Алфа банк- клон Б.“ АД за този вид кредити, както и анекс№1/3.IX.2012год. към договора за кредит, съдържат неравноправни клаузи за лихви /договорни и наказателни/ по смисъла на ЗЗП, които са нищожни, като нищожността на тези клаузи има за последица, че предявеният осъдителен иск не е доказан по

размер, като дължима главница, лихви и такси. Счита, че не са били налице обективните предпоставки за обявяване на предсрочна изискуемост на кредита на 21.XII.2019год., тъй като с направените от кредитополучателя и солидарния длъжник парични преводи са били погасявани редовно дължимите главница и лихви, съгласно договорените изисквания на първоначално сключения договор. Твърди, че сключеният на 3.IX.2012год. анекс№1 към договора за кредит от 22.VII.2008год. е нищожен изцяло, защото с него са начислявани лихви върху преоформена от други лихви главница, което е анатоцизъм, поради което анексът е нищожен на основание чл.26ал.1пр.1 ЗЗД във връзка с чл.10ал.3 ЗЗД /в този смисъл е Решение№66/29.VII.2019год. по т.д. №1504/2018год. на II т.о на ВКС/.

Договорът за ипотечен кредит е вид договор за банков кредит. Договорът за банков кредит е уреден в разпоредбите на чл.430-432 ТЗ. Нормативни правила относно банковото кредитиране има също в Закона за кредитните институции и нормативните актове по прилагането му. Към процесния договор не са приложими разпоредбите на Закона за потребителския кредит, тъй като кредитът е обезпечен с ипотека върху недвижимия имот, който е бил закупен и ремонтиран с отпуснатия кредит. Съгласно разпоредбата на чл.430ал.1 ТЗ *с договора за банков кредит банката се задължава да отпусне на заемателя парична сума за определена цел и при уговорени условия и срок, а заемателят се задължава да ползва сумата съобразно уговореното и да я върне след изтичане на срока.* Договорът за банков кредит под страх от недействителност се сключва в писмена форма-чл.430ал.3 ТЗ. Съществените елементи и по-важни особености на договора за банков кредит са: 1.обект на договора е отпускане на определена парична сума, 2.паричната сума се отпуска за определен срок ,3.заемателят заплаща уговорената с банката лихва, 4.банковият кредит е целеви заем. Паричната сума се заема, за да се ползва по определен начин, съгласно уговореното в договора /в настоящия случай за закупуване и ремонт на недвижим имот-апартамент/. Ако парите се ползват за друго нещо, това би било нарушение на договора. 5.Банките-кредитори отдават голямо значение на обезпеченията чрез които се гарантира връщането на кредита /в случая кредитът е обезпечен с ипотека върху закупения недвижим имот/. Договорът за банков кредит е консенсуален договор, а не реален договор /каквто е договора за заем/. Тъй като е сключен в изискуемата писмена форма, договорът е действителен и

валиден. В случая са налице всички кумулативни предпоставки за действителност на договора за кредит №261/232/2008 Продукт Нов Алфа кредит за покупка, строителство и ремонт от 22.VII.2008год., тъй като той е сключен в писмена форма, договорена е сумата, която се отпуска като кредит, както и дължимата възнаградителна лихва върху редовна главница и наказателна лихва при просрочие ,както и целта на отпуснатия кредит- за закупуване и ремонт на недвижим имот.

Безспорно се установи по делото /от сключения на 22.VII.2008год. договор за кредит №261/232/2008 Продукт Нов Алфа кредит за покупка, строителство и ремонт между „Алфа банк- клон Б.“ АД гр.София, ЕИК***** /с правопреемник „Юробанк Б.“ АД гр.София, ЕИК*****/, като кредитор, Ив. Г. Б., ЕГН *****, като кредитополучател и Д. Р. Б., ЕГН *****, като солидарен длъжник/, че е налице облигационно правоотношение между ответника Д. Р. Б., ЕГН ***** и „Юробанк Б.“ АД гр.София, ЕИК *****.

Предмет на договора е кредит в размер на 33 500евро, предоставен с цел- покупка и ремонт на жилище-апартамент, който се погасява с 324 месечни анюитетни вноски, съгласно погасителен план, който е неразделна част от договора /погасителният план не се представя като доказателство по делото/. Страните са договорили годишен лихвен процент, както следва: за първата година от срока на договора- фиксиран лихвен процент в размер на 3.9%, начисляван върху редовна главница по кредита, а за останалия срок по договора- плаващ лихвен процент, който се формира като сбор от 12 месечен Юробор и надбавка в размер на 2%. Наказателната лихва при просрочие и при предсрочна изискуемост не е индивидуално договорена между страните в договора, а е посочено,че се прилага наказателна лихва съгласно ОУ на Банката. Съгласно чл.12 от ОУ, в случай на забавяне на плащане на погасителна вноска и/или лихва по кредита, кредитополучателят заплаща наказателна лихва равна на лихвения процент, договорен между страните в съответния индивидуален договор и/или анексите към него, увеличен за кредити в чуждестранна валута с надбавка от 2.5% годишно, а за кредити в българска валута- с надбавка от 10% годишно.

Банката е събираща еднократна такса в размер на 20лв. такса за разглеждане на документите за кредит, такса за управление и обработка на

кредита- за първата година от срока на договора- 1% върху размера на разрешенния кредит, минимум 100евро, платима при подписване на договора, за останалия период от срока на договора- 0.5% върху остатъчния размер на разрешенния кредит, минимум 10евро, и такса за предоговаряне на условията на кредита- 0.5% върху остатъка от кредита.

Безспорно се установява по делото, че на 3.IX.2012год. е сключен анекс№1 към договора за кредит №261/232/2008 от 22.VII.2008год., с който считано от 3.IX.2012год. към редовната и просрочена главница /в общ размер на 31 188.98евро/ се прибавя вземането на банката по договора за кредит, включващо лихва върху редовна главница, просрочена лихва, наказателна лихва върху просрочена главница и годишна такса за управление за 2012год. /не е посочен изрично размера на оставащата редовна главница, на просрочената главница на просрочената договорна лихва и на наказателната лихва/. Тава формираната нова главница съгласно анекса е в размер на 32 104.38евро. Съгласно чл.1.2 от анекса, договореният лихвен процент върху ползвания кредит не се променя, като за усвоените суми по кредита, кредитополучателят ще заплаща на Банката годишна лихва в размер на 12 месечен Юробор плюс надбавка 3.9%. Срокът за погасяване на кредита е до 3.IX.2040год., включващ 6 месечен гратисен период, през който се заплащат само лихвите. Погасяването на кредита се извършва на 330 равни месечни анюитетни вноски, включващи главница и лихви, съгласно погасителния план, който е неразделна част от анекса. Съгласно чл.4 в случай на просрочие в издължаването на която и да е погасителна вноска, дължима съгласно чл.1 от анекса, както и при неплащане в срок на каквито и да е договорни такси, комисионни или разноски, дължими съгласно договора за кредит, кредитополучателят заплаща върху непогасените в срок суми за времето на забавата обезщетение за забава в размер на сбора от договорната лихва и надбавка 10%.

Тъй като на 16.X.2019год. кредитополучателят Ив. Г. Б., ЕГН ***** е починал, кредиторът е предявил иска си срещу солидарния длъжник Д. Р. Б., ЕГН *****, която се е задължила да отговаря солидарно с кредитополучателя при условията на чл.121-127 ЗЗД. Солидарен длъжник е лице, което на основание чл.101 ЗЗД и при условията на чл.121-127 ЗЗД и чл.304 ТЗ поема и отговаря солидарно с кредитополучателя за изпълнение на задълженията му за погасяване на кредита, от момента на

възникване на тези задължения до окончателното им погасяване, съгласно договора. Налице е пасивна солидарна отговорност, уредена в разпоредбите на чл.121-127 ЗЗД. За разлика от поръчителството, при което поръчителят отговаря за чужд дълг, при уговорена солидарна задълженост, всеки от солидарните длъжници дължи на свое независимо основание и отговорността няма акцесорен характер. Солидарната отговорност е уговорена чрез правна сделка, т.е. по волята на лицата, които са сключили договора- чл.121 ЗЗД. От значение в случая е волята на лицата, които са сключили договора, обемът и характерът на поетите с него задължения, както и дали към момента поетото по договора солидарно задължение е изпълнено.

Предвид спецификата на договора за банков кредит, страните по него са: търговец по смисъла на §13т.2 от ДР на ЗЗП, каквато е банката и на потребител по смисъла на §13.1 от ДР на ЗЗП, каквито са кредитополучателят- починалия Ив. Г. Б. и ответницата Д. Р. Б.- солидарен длъжник. Договорът за банков кредит е търговска сделка с предмет предоставяне на финансова услуга, свързана с дейността на кредитни институции, по смисъла на §13т.12б.„б“ от ДР на ЗЗП и затова попада под правната уредба на ЗЗП, приложим към процесното правоотношение и инкорпорира в себе си нормите на Директива 93/13/ЕИО относно неравноправните клаузи в потребителските договори. Всички банки попадат в приложното поле на понятието „търговец“ по смисъла на §13т.2 от ДР на ЗЗП, предоставящ „финансова услуга“, свързана с банковата дейност, съобразно легалната дефиниция на §13т.12 от ДР на ЗЗП. По делото не е спорно, че ответницата Д. Р. Б. е физическо лице, която отговаря солидарно с кредитополучателя Ив. Г. Б., който е физическо лице, на което съгласно договора е предоставен банков кредит, който не е предназначен за извършване на търговска или професионална дейност, поради което и кредитополучателя, и солидарния длъжник имат качеството на потребител по смисъла на §13т.1 от ДР на ЗЗП. При това те се ползват от защитата на потребителите, предвидена в чл.143-146 ЗЗП.

Съдът служебно следи за наличието на фактически и/или прави обстоятелства, обуславящи неравноправност на клаузи в потребителски договор. С оглед естеството на спора съдът следва да се произнесе по валидността на договорните клаузи и едва след това досежно дължимостта на

претендираната сума /за главница и лихви/ по договора за кредит.

Съгласно чл.143 от ЗЗП неправопавна клауза в договор, сключен с потребител, е всяка уговорка в негова вреда, която не отговаря на изискването за добросъвестност и води до значително неравновесие между правата и задълженията на търговеца или доставчика и потребителя, като примерно и неизчерпателно са посочени някои неправопавни клаузи. Същите, съгласно разпоредбата на чл.146ал.1 ЗЗП, са нищожни, с изключение на тези, които са индивидуално уговорени, а предвид ал.2 на визирания текст, не са индивидуално договорени клаузите, които са били изготвени предварително и поради това потребителят не е имал възможност да влияе върху съдържанието им, особено в случаите на договор при ОУ. С оглед правилото на чл.146ал.4 ЗЗП, доказателствената тежест е на банката, която трябва да докаже, че спорните клаузи са резултат на индивидуално договаряне с потребителя. Съгласно константната практика на ВКС, една договорна клауза е неправопавна при наличието на следните предпоставки: 1.клаузата да не е индивидуално договорена, 2.да е сключена в нарушение на принципа на добросъвестността, 3.да създава значителна неравнопоставеност между страните относно правата и задълженията, като трябва да е налице съществено и необосновано несъответствие между правата и задълженията на страните, 4.да е сключена във вреда на потребителя.

От представеният като доказателство по делото договор е видно, че договорът за кредит №261/232/2008 Продукт Нов Алфа кредит за покупка, строителство и ремонт от 22.VII.2008год., е типов договор, чиито клаузи са изготвени предварително от банката-ищец, и кредитополучателят и солидарният длъжник не са имали възможност да влияят върху тяхното съдържание. Процесният договор за кредит е изготвен от банката и презумцията на чл.146ал.4 ЗЗП не е оборена, доколкото кредитополучателят и солидарният длъжник не са имали възможност да изразят становище по съдържанието на процесните клаузи- чл.4ал.1 и 2 от договора, и да повлияят върху тях. Обстоятелството, че кредитът е отпуснат по молба на кредитополучателя, не обуславя противния извод.

Клаузата на чл.1т.1 от договора за кредит предвижда, че Банката предоставя на кредитополучателя кредит в размер на 33 500евро, за покупка и ремонт на недвижим имот, а кредитополучателят и солидарният

длъжник са се задължили да върнат ползвания кредит, ведно с дължимите лихви, в сроковете и условията по договора. Тази клауза съдържа уговорката на страните относно предмета на договора. Съдът счита, че клаузата на чл.1ал.1 от договора за кредит е изразена по ясен и разбираем начин съгласно изискването на чл.145ал.2 ЗЗП, поради което и доколкото касае основния предмет на договора, тя не следва да се преценява като неравноправна.

Клаузата на чл.4.1 от договора за кредит предвижда, че кредитополучателят дължи на Банката годишна лихва в следните размери: за първата година от срока на договора за кредит- фиксирана лихва в размер на 3.9%, а за останалия срок от договора- плаващ лихвен процент в размер на 12 месечния Юробор плюс надбавка от 2%. С тази клауза е определен размерът на годишната лихва за усвоения кредит, като този размер ясно е посочен. Следователно клаузата съдържа конкретизирано по размер задължение на кредитополучателя и доколкото се отнася до основния предмет на договора- възнаградителната лихва за предоставения кредит, и е формулирана по ясен и разбираем начин, съгласно изискванията на чл.145ал.2 ЗЗП, тя не следва да се преценява като неравноправна клауза.

В чл.4т.2 от договора за кредит не е договорен между страните размер на наказателната лихва при просрочие и предсрочна изискуемост на кредита, като страните са се договорили наказателната лихва да се определя съгласно Общите условия на банката. Съгласно чл.12 от ОУ, в случай на забавяне на плащане на погасителна вноска и/или лихва по кредита, кредитополучателят заплаща наказателна лихва равна на лихвения процент, договорен между страните в съответния индивидуален договор и/или анексите към него, увеличен за кредити в чуждестранна валута с надбавка от 2.5% годишно. Тази клауза от ОУ на „Алфа банк- клон Б.“ АД също съдържа конкретизирано по размер задължение на кредитополучателя, поради което не следва да се преценява като неравноправна клауза.

Съгласно чл.10, Общите условия на „Алфа банк- клон Б.“ АД за предоставяне на Алфа кредит ремонт и Алфа кредит за покупка и строителство са неразделна част от договора за кредит. Общите условия на „Алфа банк- клон Б.“ АД са били приети и надлежно подписани на всяка страница от кредитополучателя и солидарния длъжник. Съгласно чл.13 от ОУ кредитополучателят се съгласява Банката да променя едностранно

договорения лихвен процент във всеки един от следните случаи: 1. При съществени изменения в икономическата ситуация в страната или чужбина и/или промени в българското законодателство, които правят неизгодна за Банката кредитната сделка, 2. В случай на увеличение с повече от 50% на цената на паричния ресурс, която Банката заплаща за рефинансирането си на междубанковия пазар в сравнение с цената на ресурса към момента на подписване на договора за кредит. Кредитополучателят /чл.13т.1 / дава своето съгласие измененията на лихвените проценти на основание чл.13т.1 и 2 да се отразяват едностранно от Банката в погасителния план и да се считат за приложими от деня на изменението на плана. В случай на неприемане на увеличението от страна на кредитополучателя, изразено в писмена форма, остатъкът от кредита става предсрочно изискуем, като кредитополучателят се задължава в 30дневен срок, считано от датата на получаване от Банката на уведомлението за неприемане на новите условия, да погаси всички дължими от него на основание сключения договор суми. Съгласно чл.14т.2 от ОУ погасителният план, при договорен плаващ лихвен процент, подлежи на актуализация от страна на Банката в началото на всяка следваща календарна година, както и на допълнителна актуализация в рамките на всяка отделна календарна година- по преценка на Банката, ако са налице резки изменения в приложимите лихвени проценти. Кредитополучателят дава съгласие, с подписването на ОУ, Банката едностранно да извършва промяна на погасителния план в случаите, предвидени в ОУ и договора. Кредитополучателят се задължава да се яви в Банката в началото на всяка календарна година, за да получи актуалния погасителен план. Тези клаузи съдът счита за неравноправни, на първо място- защото не са индивидуално договорени, изготвени са предварително от банката, и кредитополучателят и солидарният длъжник не са имали възможност да влияят върху тяхното съдържание. На второ място- те са неравноправни по смисъла на чл.143т.10 и т.12 ЗЗП. От систематическото тълкуване на разпоредбите на чл.143 ЗЗП и чл.144 ЗЗП, отчитайки и целта на закона, следва да се приеме за допустима уговорка в договор за кредит, предвиждаща възможност за увеличаване на първоначално уговорената лихва, но само ако тя отговаря на следните кумулативни условия: 1.обстоятелствата, при чието настъпване може да се измени лихвата, трябва да са изрично уговорени в договора или в ОУ, 2.тези обстоятелства следва да са обективни, т.е. да не зависят от волята на

кредитора- тяхното определяне или приложение да е поставено под контрола на кредитора, 3.методиката за промяна на лихвата да е подробно и ясно описана в договора или в ОУ- чл.144ал.4 ЗЗП, т.е. да е ясен начинът на формиране на лихвата, 4.при настъпване на тези обстоятелства да е възможно както повишаване, така и понижаване на първоначално уговорената лихва- ако е предвидено само повишаване, това води несъмнено до значително неравновесие между правата и задълженията на търговеца и потребителя, съгласно чл.143 ЗЗП. В случая в ОУ на банката не се съдържа методика за изменение на лихвата, предвиждаща начин на формиране и изменение на плаващия лихвен процент и надбавката към него, нито има препратка към методология за определяне на лихвения процент от страна на Банката. Същевременно общите условия и тарифите на търговските банки не представляват общоизвестни, нито служебно известни на съда факти и подлежат на общо доказване от страната, която се позовава на тях- търговецът, който претендира приложение на изключението, уредено в чл.144ал.3т.1 ЗЗП. Самата актуализация на договорения лихвен процент се извършва от Банката по критерии, които подлежат на нейната субективна преценка- тя определя дали има съществени изменения в икономическата ситуация в страната или в българското законодателство, които правят неизгодна за банката кредитната сделка. Втората предпоставка за изменение на лихвения процент по чл.13т.2 от ОУ макар и да има обективен характер, не съдържа методологията, по която се изменя договорения лихвен процент при нейното настъпване. Т.е. макар компонентите на договорения лихвен процент да имат сами по себе си обективен характер, изменението на тези компоненти, което е извън волята на банката, не води автоматично до изменение на лихвения процент, а е основание орган на банката да направи преценка дали да извърши такова изменение и по какъв начин. Промяната на стойността на лихвения процент е предоставена изцяло на преценката на Банката, без да е посочена методика за промяната му, обосноваваща извод за наличие на основателна причина по чл.144ал.2т.1 ЗЗП или в зависимост от външни фактори съгласно чл.144ал.3т.1 ЗЗП, поради което по отношение на тези клаузи посочените изключения не са приложими. При липса на обвързаност на изменението на лихвения процент с конкретни обективни показатели, не може да се счита, че кредитополучателят и солидарният длъжник са получили предварително достатъчно конкретна информация за

начина, по който банката може едностранно да променя цената на предоставената финансова услуги, поради което не е изпълнено изискването за добросъвестност. В настоящия случай липсва яснота относно методика или математически способ за формиране на едностранно променена лихва. Ето защо тези клаузи за неравноправни по смисъла на чл.143т.10 ЗЗП и съответно нищожни на основание чл.146ал.1 ЗЗП.

По отношение на сключения анекс№1/3.IX.2012год. към договор за кредит №261/232/2008 от 22.VII.2008год. за реструктуриране на дълга, чрез разсрочване за гратисен шестмесечен период и капитализиране /прибавяне към редовната и просрочена главница в общ размер на 31 331.37евро/ на лихва върху редовна главница, просрочена лихва и наказателна лихва върху просрочена главница /без да е посочен изрично точния им размер към датата на сключване на анекса-3.IX.2012год./, съдът намира следното: съгласно Решение№66/29.VII.2019год. по т.д. №1504/2018год. на II ТО на ВКС, уговорката в допълнителни споразумения към договор за кредит, за прибавяне към размера на редовната главница на просрочени задължения за лихви, върху които се начислява възнаградителна лихва, представлява анатоцизъм по смисъла на чл. 10ал.3 ЗЗД, който е допустим само при уговорка между търговци на основание чл.294ал.1 ТЗ / в случая договорът за кредит е сключен с физическо лице-потребител, а не търговец/. Реструктурирането по чл.13 от Наредба№ 9/3.IV.2008год. за оценка и класификация на рисковите експозиции на банките и установяване на специфични провизии за кредитен риск/отм./ на БНБ; не представлява предвидена в наредба на БНБ възможност за олихвяване на изтекли лихви по чл.10ал.3 ЗЗД. Анатоцизмът не представлява финансова отстъпка, като целта на забраната му е да се предотврати бързото нарастване на дълга. По този начин уговорката в анекса, с която към главницата по кредита се прибавят начислени и непогасени лихви /договорни, просрочени лихви и наказателни лихви върху просрочена главница/, са нищожни на основание чл.26ал.4 ЗЗД във връзка с чл.10ал.3 ЗЗД. Съгласно разпоредбата на чл.366 ЗЗД сключената спогодба върху непозволен договор е нищожна, дори ако страните са се спогодили относно неговата нищожност. Процесния анекс№1/3.IX.2012год., сключен между „Алфа банк- клон Б.“ АД гр.София и кредитополучателя и солидарния длъжник, определя нов размер на дълга 31 104.38евро /посочен не в самия анекс, а в погасителния план към него- стр.110 от делото/, но този

размер е определен едностранно от кредитора, според нищожните договорни клаузи за едностранно изменение на лихвения процент от Банката и то за периода на действие на първоначалния договор. Посочения нов размер на дълга е определен чрез капитализиране на просрочени лихви, просрочена главница и наказателна лихва върху просрочена главница, като размерът на лихвите и просрочената главница е определен по едностранно променения от Банката лихвен процент. Сключването на анекса е резултат от извънсъдебен спор за размера на дълга и редовното му погасяване, поради което това споразумение има характер на спогодба. С подписването му се цели задължението, формирано от неравноправните клаузи на първоначалния договор и ОУ, да се приемат от кредитополучателя и солидарния длъжник и да се счита за индивидуално договорен. След като размерът на задълженията в анекса е определен на база на нищожни договорни клаузи, независимо от приемането им от кредитополучателя и солидарния длъжник, то споразумението представлява спогодба по непозволен договор, която е нищожна съгласно чл.366 ЗЗД.

Съдът счита анекс№1/3.IX.2012год. за нищожен и по следните съображения:

В чл.1т.1 от анекса не е описан подробно предмета на договора, т.е. новият размер на главницата от 32 104.38евро /посочена само в погасителния план, който е неразделна част от анекса/ към датата на сключването му -3.IX.2012год., не е посочен какъв е бил размера на редовната главница, какъв е бил размера на просрочената главница, какъв е бил размера на лихвата върху редовната главница, на просрочената лихва и на наказателната лихва за просрочена главница, от сбора на които се формира новия размер на дължимата главница. От заключението на допълнителната ССчЕ се установява и че Банката неправилно е определила размера на новата главница- посочената като главница в погасителния план към анекс№1/3.IX.2012год. на процесния договор за кредит сума от 32 104.38евро е формирана, както следва: 31 331.37евро, в т.ч. 31 188.98евро непогасена главница, в т.ч. 142.39евро просрочена главница и 142.39евро просрочена главница, включена втори път, 158.20евро договорна лихва, 611.57евро-просрочена договорна лихва и 3.24евро дължима наказателна лихва. Т.е. в тази сума неправилно е включена два пъти просрочена главница в размер на 142.39евро. А останалите суми, които е посочено че се дължат, също са

определени според вещото лице неправилно, тъй като Банката е начислявала по-висок размер на лихвата и не се е съобразявала с изменението на 12 месечния Юробор, който е намалявал непрекъснато след 2009год.

Нищожна е и клаузата на чл.1т.2 от анекс№1/3.IX.2012год. , съгласно която договорения лихвен процент върху ползвания кредит не се променя, като за усвоените суми по кредита, кредитополучателят ще заплаща годишна лихва в размер на 12 месечен Юробор плюс надбавка от 3.9%. Тази клауза съдържа две взаимно изключващи се договорки- от една страна се сочи, че договореният лихвен процент не се променя и съгласно чл.4.1 от договора за кредит от 22.VII.2008год., кредитополучателят дължи лихва върху редовна главница в размер на фиксиран лихвен процент от 3.9% за първата година от срока на договора, а за останалия срок от договора дължи плаващ лихвен процент в размер на 12 месечен Юробон плюс надбавка от 2%. След което е посочено, че кредитополучателят заплаща върху усвоените суми по кредита годишна лихва в размер на 12 месечен Юробор плюс надбавка от 3.9%. Или договореният лихвен процент е изменен, като надбавката е увеличена от 2% на 3.9%. Освен че тази клауза съдържа две противоречиви и взаимно изключващи се договорки, е налице и едностранно увеличение на договорната лихва от страна на Банката. Съдът не следва да допълва неравноправните клаузи с цел да отстрани порока /решение от 14.VI.2012год. по дело С-618/10 на СЕС/, като при съмнение има право да тълкува тези клаузи по благоприятен за потребителя начин /чл.147ал.1 и ал.2 ЗЗП/, поради което настоящия съд намира, че не е налице изключението на чл.144ал.3т.1 ЗЗП.

Неравноправна е и клаузата на чл.4 от анекс№1/3.IX.2012год., с която е договорени в случай на просрочие в плащането на която и да е погасителна вноска, както и неплащането в срок на които и да са договорени такси, комисионни и разноски, кредитополучателят дължи върху непогасените в срок суми за времето на забавата обезщетение за забава в размер на сбора от договорената лихва плюс надбавка от 10%. С тази клауза е договорена наказателна лихва при просрочие в плащането на погасителните вноски или други задължения по договора за кредит. В чл.4.2 от първоначалния договор за кредит от 22.VII.2008год., наказателна лихва не е договорена изрично, като страните са се съгласили да се прилагат ОУ на

Банката. Съгласно чл.12 от ОУ в случай на просрочие в пращането на погасителна вноска и/или лихва, кредитополучателят заплаща наказателна лихва в размер на лихвения процент, договорен в индивидуалния договор плюс надбавка от 2.5% годишно за кредити в чужда валута /каквото е процесния кредит/, а за кредити в български лева- с надбавка от 10%. Или в противоречие с Общите условия на Банката, последната е договорила в анекс№1/3.IX.2012год. по-висок размер на надбавката в наказателната лихва за кредит във валута- не 2.5% годишно, а 10% годишно, без да е мотивирала това увеличение на наказателната лихва защо се дължи и в противоречие с Общите условия на Банката..

Нищожността на анекс№1/3.IX.2012год., както и на клаузите на чл.13ал.1 и 2 от Общите условия на „Алфа банк- клон Б.“ АД, има за последица прилагане в отношенията между страните на първоначално сключения договор за кредит №261/232/2008 Продукт Нов Алфа кредит за покупка, строителство и ремонт от 22.VII.2008год., който може да бъде изпълняван без неравноправните клаузи за едностранно изменение на възнаградителната лихва, на наказателната лихва, както и на погасителния план към него /който така и не е представен като доказателство по делото/. В случая първоначално сключения договор№261/232/2008 от 22.VII.2008год. има действие между страните, както относно отпуснатия кредит в размер на 33 500евро и в частта за падежите на отделните погасителни вноски, така и в частта относно размера на възнаградителната лихва по кредита- фиксиран лихвен процент от 3.9% за първата година от срока на договора, а за следващият период- лихвен процент в размер на 12 месечен Юробор плюс надбавка от 2%, начисляван върху редовната главница.

От заключението на ССЧЕ безспорно се установи, че кредитът е усвоен изцяло по разплащателната сметка на кредитополучателя в евро в „Алфа банк- клон Б.“ АД гр.София, като е бил погасяван редовно, съгласно дължимите месечни вноски по погасителния план до 21.XII.2019год. /датата на обявяване на предсрочната изискуемост на кредита/. Общият размер на внесените суми по кредита от кредитополучателя и солидарния длъжник е 23 645.70евро, от които 765.10евро са внесени след 12.VI.2020год.- датата на подаване на заявление по чл.417 ГПК в съда. Според вещото лице по ССЧЕ, вариант 1 от заключението, кредитополучателят Ив. Б. и солидарният длъжник Д.Б. не са допуснали просрочие в плащането на дължимите месечни

анюитетни вноски до 21.XII.2019год., тъй като с внесените от тях суми се покриват дължимата главница и договорни лихви, определени съгласно договор за кредит №261/232/2008 от 22.VII.2008год., т.е. за първата година върху редовната главница е начислявана фиксирана лихва в размер на 3.9%, а в следващия период е начислена лихва в размер на 12 месечния Юробор / като вещото лице е отчело неговото изменение и непрекъснато намаление след 2009год./ и надбавка от 2%. Вещото лице е установило, че Банката не е прилагала правилно договорната клауза за дължима лихва от 12 месечен Юробор плюс надбавка от 2%. Твърди, че с внесените суми първо се погасяват дължимите договорни лихви и след това дължимата главница, като размерът на анюитетните вноски е еднакъв и включва главница и договорна лихва. Към 21.XII.2019год. е останала да се дължи главница в размер на 19 969.10евро, но това е главницата, чийто падеж е след 21.XII.2019год. /видно е от таблицата към вариант 1 от заключението/. А във вариант 2 вещото лице е изчислявало дължимите суми, съгласно клаузите на анекс №1/3.IX.2012год. към договора, който съдът прие за нищожен.

Съгласно разпоредбата на чл.60ал.2 ЗКИ предсрочна изискуемост при банковите кредити настъпва и когато кредитополучателят не плаща договорените вноски на датите, определени в договора за банков кредит или поради неплащане в срок на една или повече вноски по кредита. Съгласно чл.29т.2 от ОУ във връзка с чл.28т.1 от ОУ банката има право да обяви неизплатения остатък от кредита за предсрочно изискуем, в това число и всички дължими такси, комисионни и други разноси, при просрочие в пълното или частично плащане на която и да е погасителна вноска по кредита- главница и/или лихви, такси, комисионни, в сроковете за плащане, определени в сключения договор.

Тъй като безспорно се установи факта, че ответницата Д.Б. е изпълнила задължението си да заплаща дължимите погасителните вноски по кредита, съгласно договор за кредит №261/232/2008 от 22.VII.2008год., и не се установи по делото просрочие в плащането на която и да е погасителна вноска и/или лихви, поради което и само на това основание правото на Банката-ищец за обявяване на предсрочна изискуемост на вземането не е възникнала. Настъпването на предсрочната изискуемост на банков кредит е обусловено от два елемента: обективен-изразяващ се в забава в плащанията и

субективен-предполагащ възможност и избор на банката да обяви кредита за предсрочно изискуем. Съгласно чл.60ал.2 ЗКИ кредитът може да бъде обявен за предсрочно изискуем поради неплащане на една или повече вноски. Предсрочната изискуемост представлява изменение на договора, което за разлика от общия принцип в чл.20а ал.2 ЗЗД, настъпва с волеизявление само на едната страна и при наличието на две предпоставки: обективният факт на неплащането и упражненото от кредитора право да обяви кредита за предсрочно изискуем. Обявяването на предсрочната изискуемост по смисъла на чл.60ал.2 ЗКИ предполага изявление на кредитора, че ще счита целия кредит за предсрочно изискуем, включително и за вноските с ненастъпил падеж, които към момента на изявлението не са били изискуеми. Съгласно т.18 от ТР№4/18.VI.2014год. по т.д.№4/2013год. на ОСГТК на ВКС предсрочната изискуемост има действие от момента на получаване от длъжника на волеизявлението на кредитора, ако към този момент са настъпили обективните факти, обуславящи настъпването и. В настоящия случай покана-уведомление за обявяване на предсрочна изискуемост на кредита по процесния договор, е била връчена лично на Д. Р. Б. на 21.XII.2019год. чрез ЧСИ С. Д., с рег.№917 на КЧСИ. Но обявената предсрочна изискуемост няма действие, защото се установи безспорно, че към 21.XII.2019год. не е налице обективния елемент- наличие на просрочие в плащането на която и да е погасителна вноска по кредита и/или лихва.

По гореизложените съображения съдът ще следва да отхвърли предявеният осъдителен иск, като неоснователен и недоказан.

На основание чл.78ал.3 ГПК ще следва да се осъди ищецът да заплати на ответницата съдебни разноски по делото в размер на 200лв., съгласно списъка по чл.80 ГПК.

На основание чл.38ал.2 ЗА ще следва да се осъди ищецът да заплати на пълномощника на ответницата адв. В. Р. адвокатско възнаграждение, в размер на 2 263лв., определено съгласно изискванията на чл.7ал.2т.4 от Наредба№1/9.VII.2004год. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Ще следва да се осъди ищецът да заплати по сметката на СОС допълнителен депозит от 300лв., определен от съда за изплащане на вещото лице Е.К. за първоначалното заключение по ССЧЕ, който не е внесен

своевременно от ищеца и до настоящия момент, въпреки указанията на съда.

На основание гореизложеното и чл.415ал.1т.3 и ал.3 ГПК във връзка с чл.430ал.1 и 2 ТЗ във връзка с чл.60ал.2 ЗКИ См.ският окръжен съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявеният осъдителен иск по чл.415ал.1т.3 и ал.3 ГПК на “ЮРОБАНК Б.“ АД гр.София, ЕИК *****, представлявано от изпълнителния директор Д. Б. Ш. и прокуриста М. Ив. В. срещу Д. Р. Б., ЕГН ***** с адрес гр.См., бул.“Б.“ №70, за следните суми: 27 592.56 евро- непогасена главница по договор за кредит№261/232/2008 Продукт Нов Алфа кредит за покупка, строителство и ремонт от 22.VII.2008год. и анекс№1/3.IX.2012год., който е обявен за предсрочно изискуем на 21.XII.2019год., ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на заявление по чл.417 ГПК в СРС- 12.VI.2020год. до окончателното и изплащане, 821.76 евро- договорна лихва /просрочена лихва по редовна главница/ за периода от 3.IV.2019год. до 21.XII.2019год. /датата на обявяване на предсрочната изискуемост на кредита/, 1 044.17евро- наказателна лихва /наказателна лихва върху просрочена главница, обезщетение за просрочени плащания/ за периода от 3.IV.2019год. до 9.VI.2020год. и 155.55лв. такси, дължими за периода от 14.XII.2016год. до 29.I.2018год., **КАТО НЕОСНОВАТЕЛЕН И НЕДОКАЗАН!**

ОСЪЖДА “ЮРОБАНК Б.“ АД гр.София, ЕИК ***** да заплати на Д. Р. Б., ЕГН ***** съдебните разноски по делото в размер на 200лв. /двеста лева/.

ОСЪЖДА “ЮРОБАНК Б.“ АД гр.София, ЕИК ***** да заплати на адвокат В. Ил. Р. от АК-См. 2263лв. /две хиляди двеста шестдесет и три лева/ адвокатско възнаграждение за оказаната помощ и процесуално представителство на ответницата Д.Б. по настоящето дело.

ОСЪЖДА “ЮРОБАНК Б.“ АД гр.София, ЕИК ***** да заплати по сметката на См.ски окръжен съд депозит в размер на 300лв. /триста лева/, определен за изплащане на вещото лице Е.К. за първоначалното заключение по ССчЕ, което не е внесено своевременно от ищеца.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва в двуседмичен срок от

връчването му на страните по делото пред ПАС!

Съдия при Окръжен съд – См.: _____